

CONSTRUCȚIA LEGISLATIVĂ COERENTĂ - CONDIȚIE SINE QUA NON A DEZVOLTĂRII TURISMULUI

Lect. univ. dr. Anca NIȚĂ

*Facultatea de Drept și Științe administrative,
Universitatea „Ovidius” din Constanța*

Abstract

Through The present article we propose to bring into attention the theory of sustainable development in tourism, invoking also the necessity of a coherent legislative constructions in the field.

We point out that although there is no legal basis in the EU treaties for a common politics in the field of tourism to focus on the pillar “tourism – as a branch of activity”, The Maastricht Treaty has provided for the first time measures in the field of tourism in the activity list that will beneficiate of the communitarian support.

It is presented the general actual frame of the tourism legislation in Romania and it is underlined the fact that although according to the Rule established by the art. 1 from O.G. 58/1998 regarding the organization and the development of tourism activity in Romania “the tourism represents a priority field of the national economy”, the tourism law – declared “zero priority” by the successive ministers to lead the relevant ministry, remained at the project stage.

At the same time, the incoherence in transposing the EU Directives into national legislation is relevant, being invoked the Pilot File EU 7052/14/JUST opened by the European Committee who notified Romania for remedying as soon as possible the problems related to the insurance system.

Instead of conclusions, we believe that it is necessary for decision makers to be aware that without a coherent legislative and institutional construction, the sustainable development of tourism remains at the level of a simple utopia.

Keywords: *sustainable development, harmonisation of the legislation, the draft tourism law, attached to tourism.*

1. Considerații introductive. Conceptul de turism durabil

Problematica raporturilor dintre om și mediul natural a intrat în preocupările comunității internaționale începând cu prima Conferință a ON.U. asupra Mediului (Stockholm, 1972) și s-a concretizat în lucrările Comisiei Mondiale pentru Mediu și Dezvoltare.

Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare (comisia Brundtland), a elaborat raportul numit „Viitorul nostru comun” (raportul Brundtland), în anul 1987, ocazie cu care dă prima definiție a conceptului de dezvoltare durabilă: „o dezvoltare care

satisface nevoile generației actuale fără a compromite șansele viitoarelor generații de a-și satisface propriile nevoi”.

Dezvoltarea durabilă a devenit un obiectiv politic al Uniunii Europene începând cu anul 1997 prin includerea sa în Tratatul de la Maastricht.

Turismul a cunoscut o dezvoltare și o diversificare accentuată în ultimele decenii, fiind considerat unul dintre cele mai dinamice domenii ale civilizației actuale, în condițiile adaptării fenomenului turistic la cerințele economice mondiale de globalizare și dezvoltare durabilă a sectorului serviciilor.

Aplicarea teoriei dezvoltării durabile în turism este un demers mai recent, care a fost unanim acceptat de mai toate organizațiile internaționale și naționale.

Organizația Mondială a Turismului (O.M.T.)¹ a statuat în mod permanent faptul că turismul reprezintă un sector economic esențial datorită efectelor sale directe asupra celorlalte ramuri prioritare ale economiei, având capacitatea de a influența dezvoltarea economică, socială, culturală și educațională.

România, ca membru fondator al O.M.T., a fost prezentă în toate fazele procesului de organizare a agenției, începând din 1979.

Conform O.M.T., „dezvoltarea turismului durabil satisface necesitățile turiștilor prezenți și ale regiunilor-gazdă, în același timp cu protejarea și creșterea șanselor și oportunităților pentru viitor. El este văzut ca o modalitate de management a tuturor resurselor, astfel încât nevoile economice, sociale și estetice să fie pe deplin satisfăcute, menținând integritatea culturală, dimensiunile ecologice esențiale, diversitatea biologică și sistemul de viață”.

Turismul reprezintă un sector esențial al economiei europene, care contribuie la realizarea obiectivelor Uniunii Europene privind dezvoltarea durabilă, creșterea economică, ocuparea forței de muncă și coeziunea regională.

Cu toate că este considerat ca fiind un sector de o importanță vitală pentru Uniunea Europeană, turismul nu are la nivel european recunoașterea pe care o merită. Este știut faptul că nu există o bază legală în tratatele UE pentru o politică comună în domeniul turismului care să se concentreze pe pilonul „turism - ca ramură de activitate”. După îndelungate eforturi, în 1992, turismul a fost efectiv menționat, pentru prima oară, în Tratatul de la Maastricht, care a prevăzut pentru prima dată măsuri în domeniul turismului (art. 3T) în lista de activități care vor beneficia de sprijinul comunitar. Totuși, acest tratat nu acorda o importanță particulară pentru o politică turistică comunitară, neexistând o bază legală specifică pentru măsurile comunitare în turism².

¹ Organizația Mondială a Turismului, cu sediul în Madrid, este o agenție a Națiunilor Unite care se ocupă cu problemele referitoare la turism (sursa https://ro.wikipedia.org/wiki/Organiza%C8%9Bia_Mondial%C4%83_a_Turismului)

² Pentru detalii, a se vedea M. Cigher, *Turismul în Uniunea Europeană. Elemente teoretice*, https://cantemir.ro/cursuriudc/1sem1/Facultati/Geografie/Anul%203/Turism%20in%20Uniunea%20Europeana/Turismul_in_Uniunea_Europeana.PDF.

2. Cadrul general actual al legislației de turism în România

În România, turismul a fost declarat activitate prioritară a economiei naționale³.

Cu referire la cadrul legislativ, este de remarcat că *nu există o reglementare unitară și sistematizată a domeniului turismului*. În prezent, în țara noastră nu există o lege a turismului, cadrul general al desfășurării activității de turism fiind reglementat prin numeroase acte normative.

Dintre *actele normative ce compun legislația primară în domeniu*, identificăm:

- O.G. nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România⁴, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr 755/2001⁵;
- O.G. nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice⁶, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 631/2001⁷;
- O.U.G. nr. 152/2002 privind organizarea și funcționarea societăților comerciale de turism balnear și de recuperare⁸, aprobată prin Legea nr. 143/2003;
- O.U.G. nr. 62/2004 privind regimul de organizare și funcționare a parcurilor turistice⁹, aprobată cu modificări prin Legea nr. 536/2004;
- O.U.G. nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă¹⁰, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 274/2006.

În accepțiunea legislației în vigoare, turismul reprezintă, după cum se dispune expres prin art. 2 lit. a) din O.G. nr. 58/1998, „ramură a economiei naționale, cu funcții complexe, ce reunește un ansamblu de bunuri și servicii oferite spre consum persoanelor care călătoresc în afara mediului lor obișnuit pe o perioadă mai mică de un an și al căror motiv principal este altul decât exercitarea unei activități remunerate în interiorul locului vizitat”.

O.G. nr. 58/1998, actul normativ de referință care reglementează organizarea și desfășurarea activității de turism în România, a suferit numeroase modificări, relevante fiind cele aduse prin *O.G nr. 15/2017*¹¹.

În aplicarea legislației primare a fost elaborată legislația secundară (hotărâri de guvern prin care au fost detaliate aspectele ce țin de organizarea și desfășurarea activității de turism, de înființarea și funcționarea instituțiilor și organismelor cu

³ Art. 1 alin. (1) din O.G. nr. 58/1998 dispune: „Turismul reprezintă un domeniu prioritar al economiei naționale”.

⁴ Publicată în M. Of. nr. 309 din 26 august 1998.

⁵ Publicată în M. Of. nr. 7 din 9 ianuarie 2002.

⁶ Publicată în M. Of. nr. 431/1999 și republicată în M. Of. nr. 448 din 16 iunie 2008.

⁷ Publicată în M. Of. nr. 754 din 27 noiembrie 2001.

⁸ Publicată în M. Of. nr. 862 din 15 noiembrie 2002.

⁹ Publicată în M. Of. nr. 815 din 3 septembrie 2004.

¹⁰ Publicată în M. Of. nr. 220 din 10 martie 2006.

¹¹ Publicată în M. Of. nr. 689 din 24 august 2017.

atribuții în domeniu)¹² și a fost adoptat un număr mare de acte normative ce țin de legislația terțiară (ordine ale ministrului de resort).

Cu puterea evidenței, o privire de ansamblu asupra reglementărilor în materie impune concluzia că nu se poate vorbi de vid legislativ, de lipsa de reglementare în domeniu; *beneficiem de un cadru legislativ stufos, iar reglementările cuprinse în numeroasele acte normative nu se corelează, fiind deopotrivă lipsite de claritate și predictibilitate.*

Perfecționarea cadrului juridic necesar atingerii obiectivelor de dezvoltare a turismului, de creare și perfecționare a mecanismului de funcționare a acestuia se poate realiza prin:

- evaluarea nivelului actual de reglementare și stabilire a necesităților;
- armonizarea deplină a cadrului normativ cu legislația internațională;
- corelarea activităților și a necesităților de reglementare cu celelalte sectoare economice;
- eficientizarea controlului privind aplicarea legislației specifice turismului în scopul ridicării calității prestațiilor turistice.

3. Observații cu privire la incoerența în transpunerea, în legislația națională, a Directivei 2302/2015

Legea turismului, declarată „prioritate zero” de către miniștrii care s-au succedat la conducerea ministerului de resort, a rămas la stadiu de proiect¹³.

Se impunea cu necesitate nu doar adoptarea unui act normativ care să ia locul O.G. nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, ci și revizuirea legislației în ceea ce privește activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice.

Această necesitate a fost relevată cu precădere de situația generată de transpunerea în legislația națională a Directivei 2302/2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului¹⁴.

¹² Cu titlu exemplificativ, menționăm; HG nr. 413/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Turism; HG nr. 1328/2001 privind clasificarea structurilor de primire turistice; HG nr. 631/2003 privind acordarea licențelor și a brevetelor de turism agențiilor de turism/călătorie, ghizilor de turism, hotelurilor și personalului de conducere din turism.

¹³ Proiectul Legii Turismului, rezultat în urma consultării publice demarate în data de 24 august 2017, pe site-ul turism.gov.ro/web/category/consultare-publica/.

Potrivit proiectului Legii, art. 3 pct. vv, turismul este „ramură prioritară a economiei naționale, cu funcții complexe și implicații multisectoriale, care cuprinde ansamblul activităților desfășurate în scopul producerii de bunuri și servicii pentru turiști”.

¹⁴ Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 326/1/11.12.2015.

Având în vedere caracterul predominant transfrontalier al serviciilor de călătorie, prin Directiva (UE) 2302/2015, au fost stabilite aceleași reguli în toate statele membre ale Uniunii Europene, pentru a permite călătorilor și comercianților să beneficieze pe deplin de avantajele pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în întreaga Uniune Europeană.

După cum se dispune explicit prin O.G. nr. 107/1999, în forma republicată, actul normativ transpune prevederile Directivei Consiliului 90/314/CEE din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite¹⁵.

Din economia prevederilor legale cuprinse în O.G. nr. 107/1999, rezultă cu prisosință că, prin modificările aduse actului normativ, s-a urmărit armonizarea legislației cu cea a statelor membre ale Uniunii Europene privind pachetele de servicii turistice vândute sau oferite spre vânzare pe teritoriul României, indiferent de locul de realizare al acestora.

În anul 2014, Comisia Europeană, prin Direcția Generală Justiție și Consumatori, a adresat o scrisoare României prin care semnalează nereguli privind modul deficitar de funcționare a sistemului de asigurare privind rambursarea sumelor achitate de turiști precum și a sumelor necesare în vederea repatrierii acestora, în cazul insolabilității sau falimentului agențiilor de turism.

În acest sens, Comisia Europeană a deschis Dosarul EU Pilot 7052/14/JUST, notificând România pentru remedierea în cel mai scurt timp a problemelor legate de sistemul de asigurare, invocând încălcarea art. 7 al Directivei 90/314/CEE, în conformitate cu care „organizatorul și/sau distribuitorul parte în contract trebuie să furnizeze dovezi suficiente de garantare pentru restituirea sumelor achitate și pentru repatrierea clienților în caz de insolabilitate”.

Acest aspect a fost surprins în Nota de fundamentare a O.G. nr. 26 din 30 august 2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice.

Prin O.G. nr. 26/2017¹⁶ s-a consacrat o protecție sporită a drepturilor consumatorilor în sensul garantării tuturor sumelor plătite în avans pentru achiziționarea de pachete turistice¹⁷.

Cu ocazia consultărilor pe textul proiectului de ordin comun al Ministerului Turismului și al Autorității de Supraveghere Financiară, ce urma să fie elaborat conform prevederilor art. II (1) din O.G. nr. 26/2017 și care prevedea stabilirea noilor

¹⁵ Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 158/23.06.1990.

¹⁶ Publicată în M. Of. nr. 706 din 31 august 2017.

¹⁷ Conform art. 24 din Ordonanță: „Agențiile de turism care își desfășoară activitatea pe teritoriul național și comercializează către consumatori persoane fizice pachete de servicii turistice sau componente ale acestora au obligația să asigure furnizarea serviciilor turistice sau rambursarea tuturor plăților efectuate de către sau pe seama turiștilor, în măsura în care respectivele servicii contractate nu sunt furnizate ca urmare a faptului că agenția de turism se află în dificultate financiară, definită conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare”.

plafone de asigurare, reprezentanții firmelor de asigurare care activează pe teritoriul României și-au exprimat reticența în a furniza pe piața asigurărilor un produs care să acopere în integralitate riscul rambursării tuturor sumelor plătite de consumatori pentru pachetele de servicii turistice.

Pentru ca transpunerea Directivei să nu se blocheze, Ministerul Turismului a revizuit conținutul Ordonanței Guvernului nr. 26/2017, prin amendare, în cadrul procedurii parlamentare de adoptare a proiectului legii respectivului act normativ.

În noua formă, O.G. nr. 26/2017 prevedea înființarea unui Fond Național de Garantare a Pachetelor de Servicii Turistice (FNGPST), ce urma să fie alimentat cu bani de la agenții și să funcționeze în subordinea Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (FNGCIMM).

Soluția i-a convins pe parlamentari, care, prin Legea nr. 277/28.12.2017¹⁸, au aprobat O.G.nr. 26/2017.

Potrivit art. II al Legii, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 277/2017 urma să se probe, prin hotărâre a Guvernului, normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice.

Guvernul nu a adoptat hotărârea de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 277/2017.

A fost însă lansat în dezbatere publică de către Ministerul Economiei proiectul de Ordonanță¹⁹ pentru transpunerea Directivei (UE) nr. 2302/2015 a Parlamentului European și a Consiliului.

Un nou proiect de Ordonanță pentru transpunerea aceleași directive a fost lansat în dezbatere publică de către Ministerul Turismului²⁰.

Depășirea termenului-limită de transpunere în legislația națională a Directivei (UE) nr. 2302/2015²¹ a fost relevată în nota de fundamentare a proiectului de act normativ, fiind inserate și detaliate consecințele declanșării procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României²².

¹⁸ Publicată în M. Of. nr. 8 din 4 ianuarie 2018.

¹⁹ Proiectul lansat de Ministerul Economiei economie.gov.ro/.../NF%20OUG%20privind%20pachetele%20de%20servicii%20de%20

²⁰ Proiect lansat de Ministrul Turismului <https://www.juridice.ro/.../NF-proiect-OUG-privind-pachetele-de-servicii-de-calatorie>.

²¹ Termenul-limită pentru transpunerea Directivei nr. 2305/29015: 1.01.2018.

²² „Având în vedere depășirea termenului de transpunere, se poate declanșa procedura de infringement de către Comisia Europeană împotriva României, pentru neimplementarea în dreptul intern a prevederilor directivei și pentru neîndeplinirea obligației de transpunere a acesteia.

În privința sancțiunilor pecuniare, potrivit art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Comisia poate solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când introduce o acțiune în temeiul art. 258 din TFUE, să impună plata unei sume forfetare sau a unei penalități cu titlu cominatoriu prin aceeași hotărâre în care constată neîndeplinirea de către statul membru respectiv a obligației de a comunica măsurile de transpunere a unei directive adoptate în conformitate cu o procedură legislativă.

La 2 august 2018, a fost emisă *O.G. nr. 2 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociat*²³, act normativ în cuprinsul căruia se precizează că „transpune prevederile Directivei (UE) 2.302/2015 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate”.

Ne raliem opiniei exprimate în literatura de specialitate²⁴: „Legiuitorul român trebuie să înceapă o reformă structurală a procedurilor de transpunere în dreptul intern a directivelor Uniunii Europene și să reușească o armonizare a lor cu specificul național al domeniului reglementat, dar și cu stadiul reglementărilor legale existente. O simplă traducere a actelor normative europene, mai ales a celor care nu se bucură nici ele de o mare claritate, poate duce la dificultăți de aplicare și la bulversarea unui întreg sector de activitate economică”.

4. În așteptarea unei Legi a turismului, noi „ajustări” ale O.G. nr. 58/1998

La 23 august 2017, Guvernul a adoptat Ordonanța nr. 15/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România²⁵.

Elementele de noutate aduse prin *O.G. nr. 15/2017*, aprobată prin *Legea nr. 275/2018*²⁶, sunt următoarele:

- înființarea *organizației de management al destinației* (O.M.D.) care elaborează strategiile de marketing al destinației prin a căror implementare se realizează activitatea de promovare a destinațiilor turistice;

- reprezentarea României atât în țările membre U.E, cât și în țările terțe, în domeniul politicii turismului și promovării produselor și serviciilor turistice, precum și a formelor de turism autohtone de către *atașați de turism*.

Cu referire la O.M.D., este de menționat faptul că aceasta reprezintă o formulă de parteneriat între autoritățile publice locale și mediul privat, fiind motorul dezvoltării turistice în toată Europa.

Existența cadrului legal pentru înființarea și funcționarea Organizațiilor de Management al Destinației (O.M.D.) a permis și înființarea primei organizații de management al destinației din țara noastră²⁷.

Penalitățile pe zi de întârziere se calculează înmulțind suma de bază standard mai întâi cu un coeficient pentru gravitate și un coeficient pentru durată, iar apoi cu factorul «n» stabilit pe țară, care ține cont de capacitatea de plată a statului membru în cauză. Potrivit Comunicării Comisiei Europene C(2017)8720, pentru România această sumă este de minimum 1 887 000 EUR, iar factorul «n» este 3,27.”

²³ Publicată în M. Of. nr. 728 din 23 august 2018.

²⁴ I. Dumitru, *Dificultăți de interpretare și aplicare a Directivei 90/314/CEE privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite*, Universul Juridic nr. 12/2006.

²⁵ Publicată în M. Of. nr. 689 din 24 august 2017.

²⁶ Publicată în M. Of. nr. 1027 din 3 decembrie 2018.

²⁷ Prin încheierea pronunțată la data de 5.09.2019, în dosarul nr. 4624/254/2019 al Judecătoriai Mangalia, s-a dispus înscrierea O.M.D. Mangalia în Registrul asociațiilor și fundațiilor.

În ceea ce privește condiția atașatului de turism, actul normativ stabilește că aceasta este „o nouă funcție care se înființează în cadrul Ministerului Turismului”, care „va asigura reprezentarea României în străinătate, în domeniul politicii turismului și promovării produselor și serviciilor turistice, precum și a formelor de turism autohtone”.

Potrivit O.G. nr. 15/2017: „Definirea funcției de atașat de turism prin stabilirea în mod concret a competențelor, rangului de reprezentativitate externă și modalității de recrutare în vederea reprezentării intereselor României și a sectorului economic al turismului la nivel internațional, vine în contextul desființării reprezentanțelor de promovare turistică, ca urmare a recomandărilor Curții de Conturi prezentate în Raportul de audit al performanței fostei Autorități Naționale pentru Turism”.

Numai că, la aproape 4 ani de la consacrarea normativă a rețelei de atașați în turism, aceasta nu a devenit funcțională.

Guvernul a „valorificat” ignorarea propriul act normativ și, la 29 iunie 2021, a adoptat O.U.G. nr. 65/2021 pentru modificarea O.G. nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România și a altor acte normative²⁸.

În Nota de fundamentare²⁹ a actului normativ sus-menționat se arată, printre alte argumente, că:

„Prioritatea în ceea ce privește dezvoltarea turismului și creșterea notorietății României ca destinație turistică atât pe plan intern cât și pe piețele externe, o constituie implementarea reformei privind reglementarea înființării Organizațiilor de Management al Destinațiilor într-o structură pe mai multe niveluri, prin implicarea cât mai mult a tuturor părților interesate, îndeosebi cele din sectorul privat care reprezintă principalii actori interesați în succesul turistic al destinațiilor, în procesul decizional privind cursul de acțiune în activitatea de promovare, reformă propusă și în cadrul Planului Național de Redresare și Reziliență.

Totodată, în vreme ce reforma privind promovarea turismului prin Planul Național de Redresare și Reziliență va fi finanțată prin fonduri europene, rețeaua de atașați în turism ar fi finanțată în întregime din bugetul de stat.”

Problema finanțării, scuza perfectă pentru ignorarea respectării propriilor acte normative, este invocată de această dată prin raportare la Planul Național de Redresare și Reziliență (P.N.R.R.)³⁰.

Prin măsurile propuse în Pilonul IV, componenta 11, *Turism și cultură*, P.N.R.R. propune trei reforme și două investiții pentru a răspunde provocărilor și a propulsa turismul de destinație, cu un buget total alocat de 200 milioane euro.

În contextul în care P.N.R.R. nu a fost încă aprobat de Comisia Europeană, la acest moment certitudine este doar actul normativ – O.U.G. nr. 65/2021, iar nu și

²⁸ Publicată în M. Of. nr. 643 din 30 iunie 2021.

²⁹ Disponibilă pe site-ul <https://gov.ro/ro/guvernul/procesul-legislativ/note-de-fundamentare/nota-de-fundamentare-oug-nr-65-29-06-2021&page=2>.

³⁰ Document disponibil pe site-ul <https://mfe.gov.ro/pnrr/>.

banii... Un act normativ care nu vine nici pe departe să dea coerență legislației în domeniu și să contribuie, prin măsurile consacrate, la eficientizarea activității în turism.

5. În loc de concluzii

Turismul, sector extrem de dinamic, trebuie să se adapteze schimbărilor mediului economic, modificării comportamentului și cerințelor consumatorilor, schimbărilor structurale ale economiei și ocupării forței de muncă și, nu în ultimul rând, alinierii la standardele europene.

Potențialul turistic al României reprezintă o componentă necesară, dar nu și suficientă pentru dezvoltarea acestei ramuri a economiei naționale.

Toate dezideratele mai sus enunțate nu pot fi concepute în lipsa unei legislații naționale previzibile și predictibile, ce se impune cu necesitate să fie în concordanță cu legislația comunitară.

Față de aspectele semnalate, fără teama de a greși, opinăm că, în cadrul analizei SWOT a turismului național, se impune cu necesitate ca la punctele slabe (starea improprie a infrastructurii – drumuri/transport, fondurile insuficiente pentru dezvoltarea unui program complex de management al turismului, dificultățile generate de lipsa forței de muncă, etc) să fie adăugată și lipsa unui cadru legislativ coerent în materie.

Observând inflația de acte normative ce guvernează domeniul turismului, opinăm că, fără o construcție legislativă coerentă, dezvoltarea durabilă a turismului rămâne la nivel de simplă utopie.

Dacă înființarea posturilor aferente rețelei de atașați în turism nu constituie o prioritate în contextul crizei actuale, după cum se menționează în preambulul O.U.G. nr. 65/2021, opinăm că adoptarea unei Legi a turismului se impune cu necesitate. Și îndrăznim să credem că decidenții sunt în acord cu noi și vor acționa în consecință.